

paa Finansloven, og som kræves enten i Kraft af tidligere Bevillinger og tidligere tagne Beslutninger, eller fordi Regeringen anser det for at være ordinært nødvendigt. Hvor forsigtigt i Virkeligheden Forslaget er affattet, vil ogsaa fremgaa deraf, at paa § 26 er der til ekstraordinære militære Udgifter ikke forlangt mere end de 2 Mill. Kroner, som Tinget gennemsnitlig har bevilget i Aarene 1880—85. Man maa give den højtærede Finansminister Ret i, at i finansielle Henseende har dette Forslag ikke nogen udæstende Karakter, hvilket i øvrigt med Nødvendighed ligger deri, at der snart ikke er mere at tage af. Men derimod kan man jo ikke være blind for, at der i konstitutionel Henseende skjuler sig adskillige Ting paa dette Forslag, som give det en mindre fredelig Karakter, end det, rent finansielt set, kan siges at have.

Seg har et Par Bemærkninger at rette til det ærede Medlem fra Næsens (Berntsen). Først en personlig Bemærkning, skønt personlige Bemærkninger falde meget lidt i min Smag. Det ærede Medlem yttrede forleden, at jeg ved mine Udtalelser om, at jeg stod uden for Partiernes og kun talte paa egne Vegne, skulde have accentueret, at jeg indtog en anden Stilling over for en bestemt politisk Gruppe her i Tinget end tidligere. Oprigtigt talt, en saadan Ytring fra det ærede Medlem har undret mig. Han er jo dog ikke Rigsdagsmand fra i Gaar. Seg har nogen Grund til at antage, at det ikke kan være det ærede Medlem ubekendt, at i den sidste halve Snes Aar har jeg ikke været Medlem af nogen politisk Gruppe, men har staaet uden for Partiernes. Seg har i alle disse Aar tilhørt Oppositionen, været en Modstander af denne Regering og dette Regeringssystem. Men Oppositionen er som bekendt her i Landet ikke noget enkelt Parti, i alt Fald saa længe jeg har været Medlem af Rigsdagen, har Oppositionen bestaaet af en Række forskellige Grupper eller Partier, mellem hvilke der har hersket en mere eller mindre skøn og fuldendt Enighed. Seg for mit Vedkommende har ingen Ginde været Medlem af nogen af disse Partigrupper. Smidlertid er det jo forekommet — og endda ikke helt sjældent — at jeg her i Salen har staaet som Ordfører for andre. Det er ikke Tilfældet ved denne Lejlighed. Naar jeg derfor forleden bemærkede, at jeg som staaende uden for Partiernes kun taler paa egne Vegne, saa ligger der i disse Ord ikke andet eller mere end nøjagtig det, som Ordene sige. Det forekommer jo ofte, at Udtalelser her i Tinget have deres Betydning ubelukkende fra det Antal Stemmer,

der staar bag dem. Seg er ikke i dette heldige Tilfælde; mine Ord have ingen anden Bægt end den, der maatte ligge i dem selv. Det er kun det, jeg har sagt. Men siden vi ere komne til at tale om disse personlige Sager, hvis Udbytte er saa overmaade ringe for Tinget, lad mig da med det samme sige et endnu. Seg er i forfatningsmæssig Henseende maasse en nok saa afgjort Modstander af dette Regeringssystem som nogen anden; men dermed er intet sagt om min Stilling til det, som man med et mer eller mindre vellykket Udtryk kalder de saglige Spørgsmaal. Det er klart, at der er meget saa Sager, dette Ting beskæftiger sig med, som ere upolitiske. Dette er en politisk Forsamling, og alt, hvad den rører ved, bliver til Politisk. Men deraf følger ikke, at enhver Sag indgaaer enten umiddelbart eller endog blot i anden Række som Led i Forfatningskampen. Over for alle Spørgsmaal af den Art har jeg ufravigelig høvdet, at jeg alene følger mine egne Anskuelse og min egen Opfattelse af, hvad der er rigtigt eller hensigtsmæssigt. Seg har saaledes lærdeles ofte kunnet smigre mig med, at have samme Mening som det ærede Medlem fra Næsens. Til andre Tider, saaledes hyppigt i det sidste Par Aar, har jeg været af en helt anden Mening end han. Og det er ogsaa forekommet, heller ingenlunde helt sjældent, at jeg har været af samme Mening som Regeringspartiet. Den Dag, da jeg ikke kunde hævde denne min fuldstændige Uafhængighed, vilde jeg, saaledes som Forholdene nu ere og længe have været her i Landet, overhovedet slet ikke røre ved Politisk.

Seg har derefter et Par andre Udtalelser af det ærede Medlem at sige et Par Ord om. Først med Hensyn til Spørgsmaalet om Brændevin og Al. Det ærede Medlem gjorde gældende, at paa den Egn, hvor han hører hjemme, og overhovedet i alle Landdistrikter, er Brændevinsforbruget ikke steget, og det ærede Medlem hævdede sig til den Højde: i det danske Folks Navn at protestere mod, at Brændevinsforbruget skulde være tiltaget. Seg har megen Respekt for det ærede Medlems Mening og Støn; men jeg vil dog gøre ham opmærksom paa, at her drejer det sig ikke om Mening og Støn, men om en Kendsgerning. Det fremgaa af Statsregnskabsets Tal, at i det sidste Aar, altsaa jævnfædtes med Olfattens Indførelse, er der forbrugt her i Landet 2½ Million Potter Brændevin mere end gennemsnitlig i de foregaaende 3 Aar. Naar det ærede Medlem i Folkets Navn vil protestere mod denne Kendsgerning, minder det mig noget om den Mand i det franske Deputeretkammer, som indbragte et Lovforslag om,